

førere staa her i Salen i Øjeblikket —, men jeg tror ikke, man skal give sig i Lag med at fortolke saa klare og tydelige Udtalelser som de nævnte i de to Programmer. De staa der, og jeg tror, man maa sige, at det er os, der holde os til disse Programmer, og ikke det ærede Medlem og hans Parti.

Pedersen-Nyskov: Maa jeg sige til det ærede Medlem, at naar der i Venstres Program af 1872 staar, at man ønsker, at de militære Byrder formindskes, kan dermed jo menes baade de personlige og de finansielle Byrder. Men een Ting ved det ærede Medlem saa uendelig godt, at det gamle Venstre forøgede de finansielle Udgifter til Militærvæsenet gennem Aarene. Det ærede Medlem ved, at det ogsaa tilbød et meget betydeligt Beløb. Det var jo et Beløb svarende til det, der her er Tale om, men i Virkeligheden var det for den Tid langt større. Det ved det ærede Medlem udmærket godt, og, som sagt, det ærede Medlem har selv været med til at forøge de militære Udgifter Gang efter Gang. Og naar han nævner, at der i Venstres foreløbige Program af 1895 tales om Nedgang i de militære Udgifter, maa jeg dog ogsaa gøre opmærksom paa, at sammenligner man de militære Udgifter, som de var f. Eks. i en halv Snes Aar forud for 1895, og som de var i de Aar, der fulgte efter, ere de militære Udgifter jo netop gaaede betydeligt ned. Men ingen Sinde har det været Venstres Tanke, at de militære Udgifter skulde nedsættes indtil den sidste Øre. Det er den Vej, det ærede Medlem vil gaa, men det er en Vej, der er ganske i Modsætning til, hvad der har været Venstres Tanke og Formaal til de forskellige Tider.

Slengerik: Programpunkterne maatte det ærede Medlem lade staa. At der er Venstremænd, der til sine Tider ere gaaede imod Programpunkterne, bliver et andet Spørgsmaal, men Programpunkterne ere der, baade det forenede Venstres Program af 1872 og det Program, Reformpartiet skrev i 1895. At man nu kalder dette for det foreløbige Program, er sin Sag, men der er ikke skrevet noget senere. Det er

det Program, der gælder for Reformpartiet, og det er det, jeg holder mig til.

Naar det ærede Medlem siger, at jeg eller det radikale Venstre vil Nedsættelse af Militærudgifterne til sidste Øre, saa maa han jo modificere den Udtalelse en lille Smule; for saa længe man vil gaa med til Militærudgifter til et Beløb af 12 Mill. Kr., synes jeg ikke, det med Rette kan siges, at man vil en Nedsættelse til sidste Øre. Jeg forstod saa udmærket godt det ærede Medlems Forsøg paa at komme bort fra de to Programpunkter. Det er, som jeg sagde før, saaledes, at naar man skal tale om de politiske Ordføreres Stilling gennem Tiderne, saa ville disse Ordførere forsøge at fortolke den, saa den bliver i Overensstemmelse med den forandrede Stilling, de indtage nu. En Kolbøtte kan jo slaas paa en elegant Maade, det have vi hørt i Eftermiddag, og ikke alle ere i Stand til at gøre det saa elegant. Men naar Programpunkterne staa der og ikke ere forandrede, bliver man sandelig nødt til at holde sig til, at saadan er Programmet. Der er ikke noget at sige til den Ting, og Programmet maatte det ærede Medlem ogsaa lade staa.

Pedersen-Nyskov: Maa jeg spørge det ærede Medlem, om han føler hos sig selv, at han har været med til at bryde sit Program, da han og hans Partifæller i 1901 uden Indsigelse var med til at bevilge de 5 Mill. Kr., som i ret betydelig Grad forøgede de militære Udgifter?

Slengerik: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: For en meget kort Bemærkning har det ærede Medlem Ordet.

Slengerik: Ja, to Minutter maa jeg vel nok faa, Hr. Formand?

Naar der staar i Venstres Program: „Ved en Revision af de gældende Forsvarslove“, er der selvfølgelig ikke Tale om en enkelt Foranstaltning alene, selvfølgelig ikke, og selv om jeg har været med til i Kompagni med det ærede Medlem og den højtærede Landbrugsminister, der nu sufferer ham, at bevilge Udgifterne til Ka-